

σκουλαρίκι

σκουλαρίκι, το, ουσ. [<μσν. σχολαρίκιον <σχολαρικών ένώτιον (= ενώτιο που φορούσαν οι σχολάριοι = φρουροί των ανακτόρων στο Βυζάντιο)], το σκουλαρίκι. Υποκορ. **σκουλαρικάκι, το**.

- να το βάλεις σκουλαρίκι (ενν. στ' αφτί σου), βλ. συνηθέστ. να το κρεμάσεις σκουλαρίκι.

- να το βάλεις σκουλαρίκι στ' αφτί σου, βλ. φρ. να το κρεμάσεις σκουλαρίκι.

- να το κρεμάσεις σκουλαρίκι (ενν. στ' αφτί σου), να θυμάσαι καλά αυτό που σου είπα ή αυτό που μου είπες, να το έχεις καλά στο μυαλό σου. Λέγεται συνήθως με απειλητική διάθεση: «να το κρεμάσεις σκουλαρίκι αυτό που σου λέω, γιατί θα δεις πως με την πρώτη ευκαιρία θα σου φερθώ με τον ίδιο πρόστυχο τρόπο που μου φέρθηκες».

- να το κρεμάσεις σκουλαρίκι στ' αφτί σου, βλ. φρ. να το κρεμάσεις σκουλαρίκι.

- το κρεμώ σκουλαρίκι (ενν. στ' αφτί μου), διατηρώ στη μνήμη μου την κακή εντύπωση από τη συμπεριφορά κάποιου, για να του φερθώ ανάλογα την κατάλληλη στιγμή: «το κρεμώ σκουλαρίκι αυτό που είπες και θα 'ρθει κάποτε ο καιρός που θα ξηγηθούμε».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας